

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 295/2016
31.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ђ., због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ђ., адвоката У.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 871/12 од 05.11.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1485/15 од 29.12.2015. године, у седници већа одржаној 31.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ђ., адвоката У.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 871/12 од 05.11.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1485/15 од 29.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К 871/12 од 05.11.2015. године окривљени М.Ђ., је оглашен кривим да је извршио продужено кривично дело превара из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и новчану казну у износу од 200.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 90 дана од правноснажности пресуде, а у случају да исту не плати у наведеном року, биће му замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати суду износ од 26.400,00 динара, а на име судског паушала износ од 5.000,00 динара, све у року од 30 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Окривљени је обавезан да оштећеном предузећу Д.О.О. „С.“ из С. плати трошкове заступања од стране пуномоћника адвоката у износу од 33.000,00 динара, у року од 30 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Истом пресудом оштећеном Б.Ђ. досуђен је имовинскоправни захтев у износу од 419.176,00 динара, а оштећеном Д.О.О. „С.“ износ од 1.331.316,00 динара, па је окривљени обавезан да наведене износе исплати у року од шест месеци од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је за тражени износ имовинскоправног захтева преко досуђеног оштећени Д.О.О.“С.“ из С. упућен на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1485/15 од 29.12.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.Ђ., адвоката У.М., а пресуда Основног суда у Суботици К 871/12 од 05.11.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац по службеној дужности окривљеног М.Ђ., адвокат У.М., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа, у којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног М.Ђ., те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана је прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 74. ЗКП је одређено и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. У конкретном случају окривљени М.Ђ. је имао браниоца по службеној дужности сходно члану 74. став 1. тачка 2) ЗКП, јер се кривични поступак водио због кривичног дела за које је прописана казна затвора од једне до осам година и новчана казна, па у смислу наведене законске одредбе у таквом поступку обавезна одбрана траје до правноснажног окончања поступка.

Како је у конкретном случају кривични поступак према окривљеном М.Ђ. правноснажно окончан 29.12.2015. године доношењем пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1485/15, а захтев за заштиту законитости је поднео бранилац – адвокат У.М., који му је током поступка био постављен по службеној дужности, након правноснажног окончања поступка, то овај бранилац из изнетих разлога, а имајући у виду цитиране законске одредбе, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из свих наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.